

најмање 230 а највише 235 посланика изабраних сагласно изборном закону и он врши законодавну власт али одлучује и о промени Устава, усваја статуте аутономних области, ратификује међународне уговоре и врши друге послове који му припадају по Уставу. Влада је орган извршне власти који утврђује и води политику, стара се о њеном извршењу као и што руководи органима управе. Њу сачињавају премијер, заменик и министри који руководе ресорним органима управе. Влада, у духу парламентарног режима, одговара за политику коју води и то пред Парламентом. Ова одговорност се реализује гласањем о поверењу влади и то према моделу рационализованог парламентаризма. Тако гласању о поверењу (неповерењу) се приступа ако иницијатива потекне од четвртине посланика, с тим да се о предлогу одлучује најраније у року од 48 сати а најкасније у року од 3 дана од поднетог предлога за гласање о поверењу. Влада (надлежни ресорни министар) премапотписује акте председника Републике, склапа међународне уговоре, предлаже законе и друге акте и врши друге послове који јој припадају као органу извршне власти. Судску власт врше судови, а поред Врховног суда као највише судске инстанце у земљи постоји и Врховни административни суд и Уставни суд.

2. Уставни развитак поратних држава грађанскодемократске оријентације

Овај правац развоја уставности је карактеристичан за државе грађанске демократије које су се за време Другог светског рата бориле против фашизма и које су браниле демократски поредак и парламентаризам од опасности фашистичке диктатуре. Француска спада међу карактеристичне државе овог периода, предњачи у развоју ове етапе буржоаске уставности и њени уставни из тог времена изражавају малопре поменуте тенденције које значе очување континуитета буржоаско-демократске традиције.

а) Француски уставни Четврте и Пете Републике (1946-1958)

Француска је у овом периоду добила свој први Устав 1946. и то у једној изузетно демократској и патриотској атмосфери након ослобођења земље од фашизма, што се огледало и у жељи за променом оног претходног, Устава Треће Републике од 1875. Овакво национално расположење су диктирали социјалисти и комунисти који су били у привременој влади на челу са Де Голом али и широке масе, укључене у национално-ослободилачки покрет, које су очекивале побољшање свог друштвеног положаја и услова живота. Оваква очекивања је требала да